

ЗАТВЕРДЖЕНО

наказ Міністерства освіти і науки
України

від "11" вересня 2017 р. № 265-а

ПОЛОЖЕННЯ

про директорат інновацій та трансферу технологій

1. Директорат інновацій та трансферу технологій (далі – директорат) є самостійним структурним підрозділом апарату міністерства, утвореним для виконання завдань, пов'язаних із забезпеченням формування державної політики у сфері інновацій та трансферу технологій.

Директорат безпосередньо підпорядкований державному секретареві МОН. Діяльність директорату координується міністром або заступником Міністра відповідно до розподілу функціональних повноважень.

2. Директорат у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства, наказами МОН, державного секретаря МОН та положенням про директорат.

3. Основними завданнями Директорату є:

1) розроблення документів державної політики та проектів актів законодавства, що забезпечують модернізацію та ефективне функціонування державної політики у сфері інновацій та трансферу технологій;

2) надання пропозицій з питань формування державної політики у сфері інновацій та трансферу технологій, вироблення альтернативних варіантів розв'язання виявлених проблем;

3) оцінювання результатів реалізації державної політики у сфері інновацій та трансферу технологій, розроблення пропозицій щодо її впровадження або коригування;

4) забезпечення фінансово-економічних розрахунків ресурсів, необхідних для реалізації державної політики в сфері інновацій та трансферу технологій, визначення джерел покриття можливих втрат доходів або додаткових видатків державного бюджету.

4. Директорат відповідно до покладених на нього завдань:

1) здійснює постійний аналіз стану справ у сфері інновацій та трансферу технологій, включаючи політичні, правові, фінансові, організаційні та інші аспекти, аналізує існуючі та виявляє нові проблеми у зазначених сферах на основі дослідження статистичних даних, звернень державних органів та органів місцевого самоврядування, звернень громадян, інших джерел інформації;

2) формує пропозиції щодо альтернативних варіантів розв'язання виявлених проблем у сфері інновацій та трансферу технологій, здійснює оцінку їх переваг та ризиків;

3) визначає коло заінтересованих сторін, що є об'єктами впливу

державної політики у сфері інновацій та трансферу технологій (представники окремих верств населення, громадські об'єднання, суб'єкти господарювання тощо).

4) проводить консультації із заінтересованими сторонами з метою залучення їх до процесу формування державної політики, вивчає, узагальнює і враховує результати таких консультацій під час аналізу стану справ у сфері інновацій і трансферу технологій та визначення альтернативних варіантів розв'язання існуючих проблем;

5) забезпечує здійснення фахових комунікацій;

6) розробляє пропозиції щодо формування державної політики за результатами проведеного аналізу стану справ у сфері інновацій та трансферу технологій, узгодження інтересів, цілей та шляхів розв'язання існуючих проблем, готує відповідні проекти документів державної політики, аналітичні, інформаційні, довідкові інші матеріали та подає їх на розгляд керівництву МОН.

7) здійснює аналіз нормативно-правових актів у сфері інновацій та трансферу технологій з метою виявлення прогалин та неузгодженостей, узагальнює практику застосування законодавства, розробляє пропозиції щодо його вдосконалення та готує відповідні проекти законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, актів МОН.

8) забезпечує узгодженість проектів документів державної політики у сфері інновацій та трансферу технологій та проектів актів законодавства, що ним розробляються, з цілями та пріоритетами визначеними Програмою діяльності Кабінету Міністрів України, планам пріоритетних дій Уряду, іншими документами державної політики, зобов'язаннями України в рамках Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом. Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі Угода про асоціацію), іншими міжнародними зобов'язаннями України;

9) здійснює моніторинг та оцінювання результатів реалізації державної політики у сфері інновацій та трансферу технологій за визначеними показниками досягнення поставлених цілей, включаючи результати діяльності центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра освіти і науки, готує пропозиції щодо продовження, перегляду або коригування державної політики;

10) бере участь у заходах з інформування громадськості щодо засад державної політики МОН, готує методичні рекомендації та надає необхідні роз'яснення;

11) здійснює заходи щодо адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу відповідно до зобов'язань України в рамках Угоди про асоціацію, вивчає європейський досвід у сфері інновацій та трансферу технологій;

12) висловлює в межах компетенції позицію щодо проектів документів державної політики та актів законодавства, що готуються іншими структурними підрозділами апарату МОН або іншими державними органами та

подаються на розгляд Кабінету Міністрів України, а також законопроектів, які подаються на розгляд Верховної Ради України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи. Готує зауваження і пропозиції до прийнятих Верховною Радою України законів, що надійшли на підпис Президентів України.

13) бере участь у процесі стратегічного планування, готує пропозиції до планів пріоритетних дій Уряду та планів діяльності міністерства у сфері інновацій та трансферу технологій;

14) надає обґрунтовані пропозиції з питань розроблення стратегії державної політики у сфері інновацій та трансферу технологій, визначення пріоритетних напрямів інноваційної діяльності та розроблення ефективного інструментарію державної підтримки суб'єктів інноваційної діяльності;

15) здійснює координацію залучення, надання та використання міжнародної фінансової допомоги у сфері інновацій та трансферу технологій;

16) здійснює комплексний аналіз стану інноваційної інфраструктури та прогнозування тенденцій її розвитку;

17) координує процес проектування державних цільових наукових, науково-технічних та інноваційних програм і визначення обсягу коштів державного бюджету для їх фінансування; надає відповідні пропозиції та їх обґрунтування;

18) організовує прогнозно-аналітичні дослідження тенденцій інноваційного розвитку;

19) проводить фінансово-економічні розрахунки щодо обсягу фінансових та матеріальних витрат, необхідних для забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері інновацій та трансферу технологій, визначає джерела покриття можливих втрат доходів або додаткових видатків державного бюджету;

20) бере участь у процесі стратегічного планування, готує пропозиції до планів пріоритетних дій Уряду та планів діяльності МОН з питань, що належать до його компетенції;

21) бере участь у бюджетному процесі на рівні МОН з метою забезпечення ефективного використання бюджетних коштів у сфері інновацій та трансферу технологій;

22) готує пропозиції щодо розвитку міжнародного співробітництва у сфері інновацій та трансферу технологій;

23) виконує інші функції відповідно до покладених на нього завдань.

5. До складу Директорату входять дві експертні групи, які утворюються для виконання завдань у сфері інновацій та трансферу технологій. До складу експертних груп входять державні експерти.

6. Директорат очолює генеральний директор. У разі відсутності генерального директора його повноваження виконує один із керівників експертних груп або державних експертів відповідно до наказу державного секретаря МОН.

7. Генеральний директор, керівники експертних груп, державні експерти

призначаються на посаду за результатами конкурсу і звільняються з посади державним секретарем МОН згідно із законодавством про державну службу.

8. Посадові обов'язки генерального директора, керівників експертних груп, державних експертів визначаються положенням про відповідний структурний підрозділ та посадовими інструкціями, які затверджуються державним секретарем МОН.

9. Штатна чисельність Директорату та експертних груп у його складі встановлюється державним секретарем МОН з урахуванням складності та обсягу покладених на зазначені структурні підрозділи завдань.

10. Директорат з метою всебічного і комплексного опрацювання питань, що належать до його компетенції, під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими директоратами та структурними підрозділами апарату МОН, відповідними структурними підрозділами апарату інших міністерств, Секретаріату Кабінету Міністрів України, консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, тимчасовими консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, утвореними Кабінетом Міністрів України, центральними та місцевими органами виконавчої влади, іншими державними органами та органами місцевого самоврядування, а також об'єднаннями громадян, громадськими спілками, всеукраїнськими профспілками, їх об'єднаннями, всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців, представниками органів іноземних держав, неурядових організацій інших держав і міжнародних неурядових організацій, а також підприємствами, установами і організаціями.

11. Директорат для виконання покладених на нього завдань має право безоплатно одержувати від державних органів та органів місцевої самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності, їх посадових осіб, а також від громадян та їх об'єднань інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на нього завдань.

Державні службовці директорату мають права, обов'язки та несуть відповідальність, що передбачені Законом України «Про державну службу».

12. Генеральний директор має право підпису листів з питань, що належать до компетенції директорату, крім тих листів, право підпису яких належать керівництву МОН відповідно до законодавства. Для забезпечення листування генерального директора використовується бланк директорату.

